

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

P9_TA(2022)0045

Wzmocnienie pozycji młodzieży w Europie: zatrudnienie i odbudowa społeczna po pandemii**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2022 r. w sprawie wzmocnienia pozycji młodzieży w Europie: zatrudnienie i odbudowa społeczna po pandemii (2021/2952(RSP))**

(2022/C 342/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3 i art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 14, 15, 32 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 1, 3 i 4,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, podpisaną i ratyfikowaną przez UE i wszystkie jej państwa członkowskie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 dotyczący pracy i zatrudnienia,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2020 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wpływu COVID-19 na młodzież i sport ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie prawa Parlamentu do informacji na temat bieżącej oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2019 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i zasobów własnych: czas, by spełnić oczekiwania obywateli ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie opinii Parlamentu w sprawie prowadzonej obecnie przez Komisję i Radę oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z 8 czerwca 2021 r. dotyczące stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 101.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 82.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 184.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 202 z 28.5.2021, s. 31.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 90.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 94.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 186.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Pracy z 21 października 2021 r. dotyczące zatrudnienia młodzieży w czasie pandemii COVID-19,
- uwzględniając sprawozdanie z Europejskiego Spotkania Młodzieży z 2021 r. zawierające pomysły młodzieży na Konferencję w sprawie przyszłości Europy,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży 2022,
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu z 9 listopada 2021 r. dotyczące wpływu COVID-19 na młodzież w UE,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Forum Młodzieży z 17 czerwca 2021 r. zatytułowane „Beyond Lockdown: the »pandemic scar« on young people” [Po lockdownie: „pandemiczna blizna” u młodych ludzi] ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży: Strategia Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 ⁽¹²⁾, w szczególności część dotyczącą europejskich celów młodzieżowych,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 12 października 2021 r. w sprawie zatrudnienia i zmian społecznych w Europie pt. „W kierunku silnej Europy socjalnej w następstwie kryzysu związanego z COVID-19: zmniejszanie dysproporcji i zajęcie się skutkami dystrybucyjnymi”,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 30 października 2020 r. w sprawie pomostu do zatrudnienia – wzmocnienia gwarancji dla młodzieży ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. sprawie sytuacji artystów i odbudowy życia kulturalnego w UE ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2021 r. w sprawie uczciwych warunków pracy, praw i ochrony socjalnej osób pracujących za pośrednictwem platform internetowych – nowe formy zatrudnienia związane z rozwojem cyfrowym ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie zawierające pomysły młodzieży na Konferencję w sprawie przyszłości Europy zgłoszone podczas Europejskiego Spotkania Młodzieży w 2021 r.,
- uwzględniając pytania do Rady i do Komisji w sprawie wzmocnienia pozycji młodzieży w Europie: zatrudnienie i odbudowa społeczna po pandemii (O-000075 – B9-0002/2022 i O-000077 – B9-0003/2022),
- uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

⁽¹¹⁾ Moxon, C. Bacalso i A. M. Șerban, *Beyond the pandemic: The impact of COVID-19 on young people in Europe* [Po pandemii: wpływ COVID-19 na młodzież w Europie], Europejskie Forum Młodzieży, Bruksela, 2021 r.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 456 z 18.12.2018, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2020, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0430.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 110.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0385.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- A. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 wywiera destrukcyjny wpływ na zatrudnienie i sytuację społeczną młodych ludzi w Europie, ponieważ w jej wyniku zmniejszyły się lub zostały czasowo wstrzymane możliwości rozwoju osobistego, obniżyła się stopa zatrudnienia i w związku z tym wzrosła liczba młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkołującej się (młodzież NEET); mając na uwadze, że dochody osobiste młodych ludzi znacznie się zmniejszyły, a zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym wzrosło; mając na uwadze, że ich szanse na udział w rynku pracy w przyszłości są zagrożone; mając na uwadze, że potrzebne są natychmiastowe działania w celu zabezpieczenia i polepszenia przyszłości oraz dobrostanu młodych osób; mając na uwadze, że wskaźnik bezrobocia młodzieży wynosi 15,9 %, tzn. jest dwa i pół razy wyższy od ogólnej stopy bezrobocia;
- B. mając na uwadze, że według prognoz pandemia COVID-19 spowoduje wzrost stopy ubóstwa; mając na uwadze, że kraje, które szczególnie mocno ucierpiały podczas kryzysu finansowego w latach 2007–2008, ponownie doświadczyły ponadprzeciętnego wzrostu bezrobocia młodzieży; mając na uwadze, że na wzrost ubóstwa bardziej narażone są kobiety, młodzież, osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami i duże rodziny; mając na uwadze, że prognoza gospodarcza Komisji na jesień 2022 r. zawiera obiecujące dane liczbowe – spadek bezrobocia i oczekiwany w 2022 r. powrót rynków pracy do poziomu sprzed pandemii; mając na uwadze, że kryzys nadal dotyka w szczególności osoby młode; mając na uwadze, że liczba młodych pracowników zmniejszyła się w porównaniu z pierwszym kwartałem 2021 r., oraz mając na uwadze, że zgodnie z oczekiwaniami w 2022 i 2023 r. powstanie 3,4 mln miejsc pracy⁽¹⁷⁾ i niezbędne będzie zapewnienie, aby młodzi ludzie skorzystali z tych nowych możliwości zatrudnienia; mając na uwadze, że coraz więcej młodych ludzi chroni się przed ubóstwem, mieszkając w domach rodziców; mając na uwadze, że 29 % trzypokoleniowych gospodarstw domowych jest zagrożonych ubóstwem, a 13 % żyje w dotkliwym niedostatku;
- C. mając na uwadze, że ogólnie utrzymuje się istniejący już przed pandemią COVID-19 podział krajów na grupy, w tym pod względem odsetka młodzieży NEET;
- D. mając na uwadze, że w 2020 r. odsetek młodzieży NEET był średnio 1,3 razy wyższy wśród kobiet niż wśród mężczyzn; mając na uwadze, że różnice pod względem odsetka młodzieży NEET między kobietami a mężczyznami są szczególnie duże we wschodnich krajach europejskich, co wynika z obowiązków rodzinnych; mając na uwadze, że prawdopodobieństwo znalezienia się w kategorii młodzieży NEET stale maleje wraz ze wzrostem poziomu wykształcenia; mając na uwadze, że w krajach południowych i śródziemnomorskich odsetek osób długotrwale bezrobotnych i zniechęconych poszukiwaniem pracy jest wyższy wśród młodzieży NEET;
- E. mając na uwadze, że osoby młode są podstawą trwałego dobrobytu gospodarczego i społecznego w Europie i zaliczają się do kluczowych priorytetów UE – co znajduje potwierdzenie w strategii UE na rzecz młodzieży i wzmocnionej gwarancji dla młodzieży – dlatego priorytetem powinno być zapewnienie środków służących ich wsparciu, ochronie, doradztwu i włączeniu społecznemu, a także stworzenie możliwości, do których mają prawo;
- F. mając na uwadze, że liczba miejsc pracy utraconych w wyniku pandemii COVID-19 była wyższa w grupie wiekowej od 15 do 24 lat niż w grupie od 25 do 29 lat, w szczególności wśród kobiet; mając na uwadze, że młodych ludzi szczególnie mocno dotknęło to, że liczba godzin pracy zmniejszyła się bardziej niż ogólne zatrudnienie; mając na uwadze, że dane dotyczące bezrobocia odzwierciedlają tylko niewielki odsetek miejsc pracy utraconych w wyniku kryzysu związanego z COVID-19, gdyż wiele młodych osób, które straciły pracę, nie kwalifikowało się do świadczeń dla bezrobotnych lub innego wsparcia dochodów;
- G. mając na uwadze, że jednym z celów strategii UE na rzecz młodzieży (2019–2027) jest zwiększenie zaangażowania obywatelskiego osób młodych;
- H. mając na uwadze, że niestandardowe formy zatrudnienia są bardzo rozpowszechnione wśród młodych ludzi – 43,8 % osób młodych w UE jest zatrudnionych tymczasowo;
- I. mając na uwadze, że we wrześniu 2021 r. przewodnicząca Ursula von der Leyen zapowiedziała wniosek dotyczący ogłoszenia roku 2022 Europejskim Rokiem Młodzieży, aby zastanowić się nad perspektywami osób młodych w Europie i skoncentrować się na strategiach europejskich, krajowych, regionalnych i lokalnych oraz wnioskach ustawodawczych, które stwarzałyby możliwości dla młodych ludzi w całej UE; mając na uwadze, że wniosek ten powinien zapewnić prawdziwy i skuteczny impuls do poprawy warunków pracy młodzieży w UE;

⁽¹⁷⁾ Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych, Europejska prognoza gospodarcza – jesień 2021 r., Komisja Europejska, 2021 r.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- J. mając na uwadze, że w czasie pandemii zdrowie psychiczne młodych osób znacznie się pogorszyło, a problemy związane ze zdrowiem psychicznym w niektórych państwach członkowskich podwoiły się w porównaniu z poziomem sprzed kryzysu; mając na uwadze, że wiosną 2021 r. 64 % młodych osób w grupie wiekowej od 18 do 34 lat było zagrożonych depresją, częściowo w wyniku braku zatrudnienia oraz długoterminowych perspektyw finansowych i edukacyjnych, a także z powodu samotności i izolacji społecznej; mając na uwadze, że dziewięć milionów nastolatków w Europie (w wieku od 10 do 19 lat) ma zaburzenia psychiczne, z czego ponad połowa cierpi na lęk i depresję; mając na uwadze, że pogorszenie się zdrowia psychicznego może także wynikać z utrudnień w dostępie do usług w zakresie zdrowia psychicznego i ze zwiększonego obciążenia pracą oraz z kryzysu na rynku pracy, który w sposób nieproporcjonalny dotknął osoby młode; mając na uwadze, że 19 % chłopców w wieku od 15 do 19 lat w UE cierpi na zaburzenia zdrowia psychicznego, podobnie jak ponad 16 % dziewcząt w tym samym wieku; mając na uwadze, że samobójstwo jest drugą z głównych przyczyn zgonów wśród młodych osób w Europie;
- K. mając na uwadze, że dzieci dorastające w niedostatku i w niepewnej sytuacji rodzinnej z większym prawdopodobieństwem doświadczą ubóstwa i wykluczenia społecznego, co niesie daleko idące konsekwencje dla ich rozwoju i późniejszego dorosłego życia, a ponadto dzieci takie nie mogą nabyć odpowiednich umiejętności i mają ograniczone możliwości zatrudnienia, co prowadzi do błędnego koła ubóstwa międzypokoleniowego; mając na uwadze, że Unia może odegrać zasadniczą rolę w ogólnej walce z ubóstwem dzieci i z wykluczeniem społecznym dzieci; mając na uwadze, że celem europejskiej gwarancji dla dzieci jest zapobieganie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz walka z nimi przez zagwarantowanie dzieciom w potrzebie bezpłatnego i skutecznego dostępu do kluczowych usług, takich jak wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem, nauka i zajęcia w szkole, opieka zdrowotna, zdrowe wyżywienie i co najmniej jeden zdrowy posiłek w każdym dniu zajęć szkolnych, a także odpowiednich warunków mieszkaniowych;
- L. mając na uwadze, że jak wynika z opublikowanego we wrześniu 2021 r. globalnego badania przeprowadzonego przez Uniwersytet w Bath w 10 krajach, prawie 60 % młodych osób czuje niepokój lub skrajny niepokój ze względu na kryzys klimatyczny, ponad 45 % badanych stwierdziło, że odczucia związane z klimatem mają wpływ na ich życie codzienne, a trzem czwartym z nich przyszłość wydaje się przerażająca; mając na uwadze, że 83 % zgodziło się z opinią, że nie zadbalismy o planetę, a 65 % uważa, że rządy zaniedbują młodych ludzi;
- M. mając na uwadze, że, jak wykazano, zaangażowanie obywatelskie jest korzystne dla dobrostanu angażującej się osoby – rozszerza jej sieć społeczną, zapewnia więcej możliwości aktywności gospodarczej, społecznej i fizycznej oraz ogranicza ryzyko wystąpienia u niej zaburzeń psychicznych;
- N. mając na uwadze, że ze względu na konsekwencje pandemii całe pokolenie młodych artystów i pracowników sektora kultury będzie mieć trudności ze znalezieniem sobie miejsca w naszych społeczeństwach; mając na uwadze, że modele pracy artystów oraz pracowników sektora kultury i sektora kreatywnego są zwykle nietypowe i często pracownicy ci nie mają odpowiedniej ochrony socjalnej, zwłaszcza w kontekście transgranicznym, co nierzadko pozbawia ich świadczeń emerytalnych, opieki zdrowotnej i zasiłku dla bezrobotnych; mając na uwadze, że brak rokowań zbiorowych w przypadku artystów samozatrudnionych i pracowników sektora kultury i sektora kreatywnego dodatkowo osłabia ich pozycję na rynku pracy i prowadzi do braku odpowiedniej ochrony socjalnej;
- O. mając na uwadze, że artyści i osoby zawodowo związane z kulturą należący do grup mniejszościowych, w tym kobiety, osoby młode, przedstawiciele mniejszości rasowych, etnicznych i geograficznych, osoby ze szczególnie wrażliwych środowisk społeczno-gospodarczych, osoby z niepełnosprawnościami i osoby LGBTIQ+, mają mniejszy dostęp do zawodów artystycznych i kulturalnych i najdotkliwiej odczuwają skutki pandemii;
- P. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) to główny europejski fundusz, który ma poprawić dostęp młodych ludzi do zatrudnienia i promować równy dostęp do dobrej jakości, włączającego kształcenia i szkolenia oraz możliwości ich ukończenia, czemu ma służyć ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie do poziomu szkolnictwa wyższego, w tym propagowanie uczenia się przez całe życie i ułatwianie mobilności edukacyjnej, a także promowanie integracji społecznej osób młodych zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, w tym młodzieży najbardziej potrzebującej;
- Q. mając na uwadze, że centralny element NextGenerationEU – Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) – jest unijnym instrumentem o historycznym znaczeniu, mającym pomóc państwom członkowskim złagodzić gospodarcze i społeczne skutki COVID-19 za pomocą reform i inwestycji w sześciu filarach, z których jeden jest poświęcony reformom i inwestycjom w dzieci i młodzież;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- R. mając na uwadze, że integracja zawodowa i społeczna osób młodych polega na ich równym dostępie do jakościowego, stabilnego i dobrze płatnego zatrudnienia, do godziwych i przystępnych cenowo mieszkań i odpowiedniego wyżywienia, wysokiej jakości opieki zdrowotnej i usług profilaktycznych, łącznie z ochroną zdrowia psychicznego, i do spełniającej minimalne standardy infrastruktury cyfrowej; mając na uwadze, że inicjatywy w zakresie edukacji i rozwoju umiejętności, wolontariat, wysokiej jakości staże i programy uczenia się przez całe życie mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia równych szans i dostępu do rynków pracy, a jednocześnie pozwalają młodym osobom z ufnością wkroczyć w dorosłe życie;
- S. mając na uwadze, że poprzedni kryzys finansowy uwiłocznł, że jeśli młodym osobom nie zapewni się wysokiej jakości staży i miejsc pracy – na podstawie pisemnej umowy i na godnych warunkach, obejmujących płacę zapewniającą utrzymanie na minimalnym poziomie, poradnictwo zawodowe i dalsze szkolenie – ponownie pojawi się wysokie ryzyko, że będą one zmuszone akceptować niepewne formy zatrudnienia, wyjeżdżać z kraju w poszukiwaniu pracy lub zapisywać się na studia lub na szkolenie, chociaż poszukują stałej pracy na pełny etat;
- T. mając na uwadze, że inwestycje w młodych ludzi, w szczególności inwestycje o oddziaływaniu społecznym, mają, jak wiadomo, pozytywny wpływ na zatrudnienie i udział młodych osób w społeczeństwie oraz przynoszą wymierny zwrot zainwestowanych funduszy pod względem zarówno społecznym, jak i finansowym, co sprzyja rozwojowi gospodarczemu, a zarazem realizacji celów społecznych; mając na uwadze, że należy zarówno wdrażać istniejące narzędzia i mechanizmy, jak i rozważać nowe instrumenty;
- U. mając na uwadze, że hermetyczne polityki zatrudnienia młodzieży i włączenia społecznego mogą skutkować powielaniem wydatków, jeżeli koordynacja między państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami dopiero nabiera kształtu i nie ma jakichkolwiek stałych struktur służących koordynacji poszczególnych podmiotów, maksymalizacji efektów, eliminacji luk czy stymulowaniu innowacji;
- V. mając na uwadze, że istniejące inicjatywy i polityki, takie jak wzmocniona gwarancja dla młodzieży, europejski dialog młodzieżowy, Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności, a także nowe propozycje, takie jak ALMA (z ang.: Aim, Learn, Master, Achieve – mierz wysoko, ucz się, osiągnij biegłość, realizuj cel), muszą dotrzeć do młodzieży i trzeba w nich zmierzyć się z problemami młodych ludzi w 2022 r., takimi jak bezrobocie młodzieży; mając na uwadze, że te inicjatywy i polityki powinny obejmować aktywne i pasywne polityki rynku pracy oraz faktyczny dostęp do środków włączenia społecznego i usług socjalnych, zdrowotnych i mieszkaniowych dla osób młodych; mając na uwadze, że, jak stwierdziło Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego, nie wszystkie programy przygotowania zawodowego i szkoleń są wysokiej jakości i nie wszyscy praktykanci mają prawo do zatrudnienia lub ochrony socjalnej; mając na uwadze, że w rezolucji z 8 października 2020 r. Parlament wyraził obawy co do jakości ofert dostępnych we wzmocnionej gwarancji dla młodzieży i podkreślił, że staże i możliwości zatrudnienia oferowane w nowych i istniejących programach i inicjatywach muszą być płatne i ograniczone pod względem długości i liczby, tak aby młodzi ludzie nie wpadali w pułapkę ciągłego odbywania staży i nie byli wykorzystywani jako tania lub nawet darmowa siła robocza, bez ochrony socjalnej i praw emerytalnych; mając na uwadze, że badania pokazują, iż obecne pokolenie młodych ludzi znajduje pierwsze prawdziwe zatrudnienie po przekroczeniu trzydziestego roku życia;
- W. mając na uwadze, że ciągły rozwój nowych umiejętności horyzontalnych wśród młodych ludzi, takich jak umiejętności cyfrowe, a także rozwój umiejętności o potencjale gospodarczym, takich jak umiejętności z zakresu ekologii lub przedsiębiorczości, mają kluczowe znaczenie dla zdrowego, inkluzywnego i zorientowanego na przyszłość europejskiego rynku pracy i powinny umożliwiać wszystkim młodym Europejczykom dostęp do wysokiej jakości zatrudnienia; mając na uwadze, że to samo dotyczy kształcenia zawodowego oraz umiejętności zawodowych i życiowych; mając na uwadze, że 40 % pracodawców nie może znaleźć osób posiadających odpowiednie umiejętności, aby obsadzić wolne stanowiska; mając na uwadze, że UE musi przezwyciężyć wszelkie formy niedopasowania umiejętności, aby skutecznie wykorzystać swój kapitał ludzki; mając na uwadze, że bezrobocie młodzieży stało się poważnym problemem gospodarczym i społecznym w wielu krajach UE⁽¹⁸⁾; mając na uwadze, że odpowiednia infrastruktura cyfrowa i szkolenie w zakresie umiejętności cyfrowych powinny być dostępne dla wszystkich, aby wyeliminować różnice pod względem umiejętności cyfrowych wśród młodzieży i zapewnić wszystkim równe szanse w systemie edukacji i na rynku pracy; mając na uwadze, że dla zapewnienia zdrowego życia oraz równowagi między życiem zawodowym i prywatnym osób młodych równie ważne są umiejętności miękkie, takie jak krytyczne myślenie, praca zespołowa oraz komunikacja międzykulturowa;

⁽¹⁸⁾ Eichhorst, W., Hinte H. i Rinne, U., „IZA Policy Paper No. 65: Youth Unemployment in Europe: What to Do about It?” [Dokument programowy IZA nr 65: Bezrobocie młodzieży w Europie i jak mu zaradzić], *Intereconomics*, 2013, 48 (4), s. 230–235.

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

- X. mając na uwadze, że zaangażowanie młodych osób w pracę z młodzieżą, ruchy społeczne, organizacje młodzieżowe i przedsiębiorczość społeczną ma zasadnicze znaczenie dla tworzenia nowych rozwiązań; mając na uwadze, że zaangażowanie podmiotów prywatnych, przedsiębiorstw i sektora biznesu jest niezbędne do usprawnienia przejścia z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia oraz do zapewnienia młodym osobom stałego dostępu do szkoleń w celu podnoszenia i zmiany kwalifikacji oraz do uczenia się przez całe życie;
- Y. mając na uwadze, że ogólnie dyskryminacja osób młodych jest ciągle problemem w UE, gdyż młode kobiety i młode osoby ze słabszych grup społecznych są często dyskryminowane ze względu na płeć, pochodzenie etniczne (na przykład Romowie), orientację i tożsamość seksualną, niepełnosprawność lub szczególnie wrażliwe środowisko społeczno-gospodarcze oraz są o wiele bardziej narażone na bezrobocie, ubóstwo pracujących i wykluczenie społeczne;
- Z. mając na uwadze, że młodzi ludzie w Europie oraz ich przedstawiciele i organizacje, w tym związki zawodowe, tworzą okazje sprzyjające konstruktywnemu uczestnictwu młodzieży oraz opracowują zalecenia polityczne zawierające rozwiązania służące poprawie integracji zawodowej i społecznej, w tym przez zaangażowanie w Konferencję w sprawie przyszłości Europy; mając na uwadze, że należy ich uznać za istotnych partnerów we współtworzeniu, wdrażaniu i ocenie Europejskiego Roku Młodzieży i działań w późniejszym okresie;
- AA. mając na uwadze, że możliwości zatrudnienia dla wielu spośród grup wymienionych powyżej, w szczególności młodzieży z niepełnosprawnościami i osób młodych należących do społeczności romskich lub wędrownych, są poważnie ograniczone ze względu na trudności w dostępie do wysokiej jakości edukacji, która jest im potrzebna, aby się odpowiednio przygotować do nowoczesnego rynku pracy;
- AB. mając na uwadze, że osoby młode to fundamentalny atut, jeśli chodzi o odbudowę i rozwój wszystkich regionów UE, zwłaszcza regionów najbardziej oddalonych; mając na uwadze, że na Majotcie połowa ludności ma poniżej 18 lat, natomiast w Gujanie Francuskiej jeden mieszkaniec na dwóch ma mniej niż 25 lat;
- AC. mając na uwadze, że w 2016 r. jedna trzecia osób prowadzących gospodarstwa rolne w UE miała 65 lat lub więcej i tylko 11 % prowadzących gospodarstwa rolne w UE zaliczało się do grupy młodych rolników w wieku poniżej 40 lat;
- AD. mając na uwadze, że sektor rolny i gospodarstwa rolne w UE stanowią kręgosłup naszej gospodarki; mając na uwadze, że aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe i wnieść wkład w zieloną transformację, należy koniecznie przyciągnąć do rolnictwa osoby młode;
- AE. mając na uwadze, że wyludnienie obszarów wiejskich i odpływ młodzieży do obszarów miejskich świadczą o potrzebie znalezienia rozwiązań oraz przemyślenia strategii krótko-, średnio- i długoterminowych, aby zatrzymać młodych ludzi na obszarach wiejskich;
- AF. mając na uwadze, że zbyt wielu młodym osobom z niepełnosprawnościami oferuje się jedynie pracę w zakładach pracy chronionej, natomiast w niektórych państwach członkowskich nie zapewnia się im tych samych uprawnień pracowniczych lub płacowych co osobom na otwartym rynku pracy;
- AG. mając na uwadze, że w sprawozdaniu zawierającym pomysły młodzieży na Konferencję w sprawie przyszłości Europy opracowanym podczas Europejskiego Spotkania Młodzieży w 2021 r. stwierdzono, że:
- młode osoby domagają się wsparcia w celu szkolenia i wzmocnienia pozycji ekspertów ds. zdrowia psychicznego w szkołach,
 - bezrobocie młodzieży powinno być priorytetem dla UE, a bezpłatne staże dla osób ze wszystkich środowisk edukacyjnych i ze wszystkich grup społecznych należy wstrzymać; organizacje młodzieżowe i pracodawcy powinni współpracować, aby dotrzeć do osób, co do których istnieje ryzyko, że mogą wcześniej zakończyć naukę, i informować je o dostępnych im opcjach; ponadto należy pomóc państwom członkowskim stworzyć możliwości przyuczenia do zawodu dla osób ubiegających się o azyl,
 - nikt nie powinien pozostawać w tyle w świecie cyfrowym, a wszystkie pokolenia muszą być uczone ostrożności podczas korzystania z przestrzeni cyfrowej; umiejętności cyfrowe powinny zostać włączone do programu nauczania,
 - UE powinna przeznaczyć więcej funduszy, aby umożliwić wszystkim młodym Europejczykom udział w kształceniu pozaformalnym oraz utworzyć platformę łączącą nauczycieli szkolnych z dostawcami usług, którzy mogą udostępniać wiedzę specjalistyczną na tematy istotne dla współczesnego życia;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

1. wyraża zadowolenie, że przewodnicząca Ursula von der Leyen ogłosiła rok 2022 Europejskim Rokiem Młodzi; uważa, że w 2022 r. należy stworzyć dodatkowy bodziec do właściwego i pełnego wdrożenia strategii UE na rzecz młodzi, co należy osiągnąć w drodze ambitnych działań, które pozwolą sprostać wyzwaniom stojącym przed osobami młodymi, w szczególności negatywnym skutkom trwającej pandemii COVID-19, oraz dzięki ostatecznemu wdrożeniu innych istniejących narzędzi, takich jak wzmocniona gwarancja dla młodzi, w celu zwalczania bezrobocia i skutków społecznych wynikających z pandemii COVID-19; wzywa Komisję i Radę, aby zapewniły intersekcyjny charakter wszystkich polityk ukierunkowanych na młodzi oraz uwzględniły różnorodność młodych ludzi w Europie i wyzwań, które przed nimi stoją; uważa, że Europejski Rok Młodzi powinien przyczynić się do wdrożenia zasad 1 i 3 Europejskiego filaru praw socjalnych;

2. podkreśla, że kryzys związany z COVID-19 już pozbawił pracy wiele osób, w szczególności młodych, które częściowo objęte są niepewnymi formami zatrudnienia, częściej są zatrudniane na podstawie umów czasowych lub w niepewnym wymiarze czasu pracy i nie mają oszczędności; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji dotyczące wzmocnienia gwarancji dla młodzi oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego potraktowania walki z bezrobociem młodzi;

3. odnotowuje z dużym zaniepokojeniem wysoki poziom bezrobocia młodzi w wielu państwach członkowskich oraz niepewność umów o pracę zawieranych przez młodych pracowników, zwłaszcza w sektorach, które poważnie ucierpiały w wyniku pandemii COVID-19; apeluje o wzmocnienie instrumentu gwarancji dla młodzi, którego celem jest zmniejszenie bezrobocia długotrwałego i bezrobocia młodzi o co najmniej 50 % do 2030 r. i który uwzględni kryteria dotyczące tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju nr 8 Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; uważa, że nadszedł czas, aby wzmocniona gwarancja dla młodzi stała się włączająca i wiążąca dla wszystkich państw członkowskich, a także by uwzględniała aktywne działania informacyjne skierowane do młodzi od dłuższego czasu należącej do grupy NEET oraz młodzi ze środowisk społeczno-ekonomicznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak młodzi z niepełnosprawnościami, młodzi LGBTIQ+ i młodzi romska;

4. pochwała włączenie zdrowia psychicznego do priorytetów w celach młodziowych określonych w ramach Europejskiego Roku Młodzi i wzywa Komisję do priorytetowego potraktowania zdrowia psychicznego również w przyszłej strategii UE w zakresie opieki; podkreśla, że należy wziąć pod uwagę związek między czynnikami społeczno-ekonomicznymi, takimi jak bezrobocie i brak bezpieczeństwa mieszkaniowego, a zdrowiem i dobrostanem psychicznym, aby zapewnić całościowe i kompleksowe podejście do zdrowia psychicznego na szczeblu UE; podkreśla, że niepewność co do przyszłości, w tym wpływ zmiany klimatu, ma szkodliwy wpływ na zdrowie psychiczne młodych ludzi; wzywa w związku z tym państwa członkowskie, by uczyniły zdrowie psychiczne integralną częścią społeczno-gospodarczej odbudowy UE po pandemii i priorytetem w zakresie zdrowia w miejscu pracy, w szczególności w środowisku edukacyjnym i w środowisku zawodowym; wzywa do zapewnienia dostępności i przystępności cenowej opieki w zakresie zdrowia psychicznego dla wszystkich grup wiekowych, zwłaszcza dla dzieci i młodzi, oraz do rozwiązania problemu nierówności w zdrowiu poprzez zapewnienie odpowiedniego wsparcia grupom młodych ludzi, które znajdują się w trudnej sytuacji; wzywa Komisję, aby przeprowadziła gruntowne badanie różnych przyczyn bólu psychicznego odczuwanego przez młodych ludzi w Europie;

5. podkreśla, że młodzi musi odgrywać kluczową rolę w kształtowaniu polityki zatrudnienia i polityki społecznej w Europie; z zadowoleniem przyjmuje dialog z młodzią na szczeblu UE, pracę z młodzią oraz organizacje młodziowe, które przybliżają młodym ludziom Unię, o ile procesowi uczestnictwa młodzi towarzyszą konkretne inicjatywy przygotowane przez decydentów; zachęca do propagowania zasady współzarządzania przy opracowywaniu polityki młodziowej, która powinna być tworzona przy udziale młodych ludzi i przedstawicieli młodzi; wzywa Komisję do uznania pozytywnego wpływu trzeciego sektora, w tym organizacji młodziowych, oraz zapewnianych przez nie możliwości uczenia się pozaformalnego i nieformalnego – przybierającego formę, między innymi, wolontariatu i uczestnictwa młodzi – a także do formalnego uznania wiedzy i umiejętności zdobytych przez młodych ludzi w trzecim sektorze, co poprawiłoby perspektywy młodych ludzi na rynku pracy; zachęca do uznania w procesie zatrudniania, że zaangażowanie obywatelskie stanowi wartościowe doświadczenie zawodowe; wzywa Komisję, aby rozważyła wsparcie projektu Europejskich Stolic Młodzi jako kontynuacji Europejskiego Roku Młodzi; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy przedstawianiu nowych inicjatyw we wszystkich obszarach polityki uwzględniły klauzulę dotyczącą młodzi, która ocenia wpływ inicjatywy na młodych ludzi;

6. podkreśla, że konieczne jest, aby państwa członkowskie nadal inwestowały wystarczające środki z EFS+ w działania wspierające zatrudnienie ludzi młodych; podkreśla, że państwa członkowskie muszą w związku z tym przeznaczyć co najmniej 15 % swoich zasobów EFS+, które są objęte zarządzaniem dzielonym, na ukierunkowane działania i reformy strukturalne wspierające wysokiej jakości zatrudnienie ludzi młodych; przypomina o potrzebie wiążącej, skuteczniejszej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gwarancji dla młodzi w ramach jasnych kryteriów jakości, zapewniającej płatne staże, przygotowanie zawodowe i praktyki zawodowe dla wszystkich młodych ludzi NEET;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

Inwestowanie w młode pokolenie

7. wzywa Komisję i Radę do pełnego i optymalnego wykorzystania środków finansowych dostępnych w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027, bez uszczerbku dla programów już ustanowionych w ramach EFS+, w następstwie problemów strukturalnych dotyczących bezrobocia młodzieży i ubóstwa; przypomina, że regiony najbardziej oddalone są szczególnie dotknięte tymi problemami, a zatem potrzebują szczególnego wsparcia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje dostępność środków w ramach RRF na działania skierowane do dzieci i młodzieży oraz oczekuje, że zaowocuje to utworzeniem znacznych możliwości dla młodzieży w Europie; apeluje, aby partnerzy społeczni i organizacje młodzieżowe zaangażowały się w monitorowanie i ocenę krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i EFS+ wspierały zintegrowane plany na szczeblu lokalnym, co pomogłoby w podnoszeniu i zmianie kwalifikacji, zwłaszcza w odniesieniu do najsłabszych grup dotkniętych transformacją;

8. wzywa państwa członkowskie, aby – zgodnie z własnymi potrzebami i szczególnymi warunkami krajowymi – zapewniły komplementarność między środkami w ramach RRF i innymi programami UE, takimi jak wzmocniona gwarancja dla młodzieży, europejska gwarancja dla dzieci, a także krajowe inwestycje i środki na rzecz promowania umiejętności, edukacji i szkoleń; wzywa Komisję, aby nadal monitorowała inwestycje oraz wydatki na związane z młodzieżą priorytety w ramach instrumentów NextGenerationEU, RRF i EFS+ oraz by ściśle angażowała w to Parlament; przypomina o możliwościach oferowanych przez segment dotyczący inwestycji społecznych i umiejętności InvestEU w celu generowania inwestycji o wpływie społecznym; odnotowuje coraz większą uwagę poświęcaną koncepcji obligacji społecznych i zadań mających na celu uzyskanie określonego oddziaływania społecznego, skierowanych do młodych ludzi i angażujących na etapie projektu i wdrażania również sektor prywatny;

9. z zadowoleniem odnotowuje zwiększenie wsparcia na rzecz młodych rolników w ramach nowej wspólnej polityki rolnej;

10. z zadowoleniem przyjmuje poszerzenie zakresu wzmocnionej gwarancji dla młodzieży, która obejmuje obecnie grupę wiekową od 15 do 29 lat; przypomina, że wzmocniona gwarancja dla młodzieży powinna zapewniać prawdziwe możliwości zatrudnienia, a nie niskiej jakości staże czy nigdy niekończące się szkolenia;

Integracja ludzi młodych na rynku pracy

11. odnotowuje z zaniepokojeniem, że jak dotąd gwarancja dla młodzieży nie zrealizowała swoich celów, oraz wzywa do zwiększenia środków, w tym do pełnego wykorzystania możliwości stwarzanych przez EFS+, w celu wspierania zatrudnienia poprzez aktywne interwencje na rzecz integracji na rynku pracy i tworzenie trwałych stanowisk najniższego szczebla, zapewniających ludziom młodym dostęp do zabezpieczenia społecznego i godziwego wynagrodzenia; wzywa Komisję, aby zaapelowała do państw członkowskich o przedstawienie uaktualnionych wzmocnionych systemów gwarancji dla młodzieży oraz o wprowadzenie ramowego systemu jasnych i wiążących norm jakości dotyczącego ofert przedstawianych w związku z inicjatywami, których celem jest propagowanie pozytywnej i trwałej zmiany wyników młodych ludzi na rynku pracy oraz ich udanego wejścia na ten rynek; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zachęcały przedsiębiorstwa do aktywności w ramach wzmocnionej gwarancji dla młodzieży; przypomina, że jednym z celów EFS+ jest wspieranie zrównoważonego udziału mężczyzn i kobiet w rynku pracy za pomocą środków mających zapewnić, między innymi, równe warunki pracy, lepszą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym i lepszy dostęp do opieki nad dziećmi, w tym wczesnej edukacji i opieki; przypomina również, że celem EFS+ powinno być również zapewnienie zdrowego i dobrze dostosowanego środowiska pracy, aby skuteczniej reagować na zagrożenia dla zdrowia związane ze zmieniającymi się formami pracy oraz na potrzeby starzejącej się siły roboczej;

12. przypomina, że chociaż partnerstwa z zainteresowanymi stronami to zasadniczy element wzmocnionej gwarancji dla młodzieży, na szczeblu UE nie istnieje obecnie żaden formalny organ ani mechanizm zapewniający ich udział w monitorowaniu i wdrażaniu systemów gwarancji dla młodzieży; wzywa Komisję, aby monitorowała wdrażanie programów w ramach wzmocnionej gwarancji dla młodzieży za pośrednictwem Komitetu ds. Zatrudnienia (EMCO) oraz aby regularnie przedkładała EMCO sprawozdania dotyczące wdrażania i wyników programów w ramach gwarancji dla młodzieży, a także by informowała o tym na bieżąco Parlament; zwraca się do Komisji o powołanie grupy roboczej ds. wdrażania wzmocnionej gwarancji dla młodzieży, która będzie łączyć właściwe zainteresowane strony – w tym partnerów ze społeczeństwa obywatelskiego, organizacji młodzieżowych i partnerów społecznych – w pracach EMCO w celu ułatwienia koordynacji i wymiany najlepszych praktyk między organami unijnymi i krajowymi oraz partnerami ze społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami młodzieżowymi, a także regularnego oceniania oddziaływania gwarancji i przedstawiania zaleceń dotyczących udoskonaleń;

13. wzywa państwa członkowskie, aby zadbały, by publiczne służby zatrudnienia współpracowały z władzami lokalnymi, sektorem szkolnictwa, organizacjami młodzieżowymi i sektorem prywatnym za pośrednictwem europejskiej sieci publicznych służb zatrudnienia w celu propagowania wysokiej jakości, stabilnego i dobrze wynagradzanego zatrudnienia i zwiększenia dostosowanego do potrzeb wsparcia na rzecz szkoleń, poszukiwania pracy i doradztwa dla młodzieży, a także zachęca państwa członkowskie do odpowiedniego wyposażenia publicznych służb zatrudnienia, tak aby udostępniały zasoby i szkolenia umożliwiające zachowanie zdrowia psychicznego mimo klimatu niepewności ekonomicznej i w trudnym okresie poszukiwania pracy;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

14. zaleca większe ukierunkowanie systemów opieki w zakresie zdrowia psychicznego na zatrudnienie, w szczególności przez położenie nacisku na pozytywny wkład, jaki wysokiej jakości praca może wnieść w odbudowę zdrowia psychicznego;

15. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia młodym ludziom dostępu do płatnych, wysokiej jakości i włączających staży i praktyk; wzywa do wzmocnienia systemów monitorowania, aby zapewnić młodym ludziom odpowiednie i solidne pierwsze doświadczenia zawodowe, możliwości podnoszenia kwalifikacji i zdobywania nowych kwalifikacji oraz umiejętności; potępia praktykę bezpłatnych staży jako formę wykorzystywania młodych pracowników oraz łamanie ich praw oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby we współpracy z Parlamentem i przy poszanowaniu zasady pomocniczości zaproponowały wspólne ramy prawne zapewniające godziwe wynagrodzenia za staże i praktyki zawodowe, aby uniknąć praktyk opartych na wyzysku; potępia praktykę stosowania umów zerogodzinowych i apeluje do państw członkowskich o udzielenie wsparcia pracodawcom zapewniającym staże i praktyki ludziom młodym z niepełnosprawnościami;

16. wzywa Komisję do dokonania przeglądu istniejących instrumentów europejskich, takich jak ramy jakości staży oraz europejskie ramy jakości i skuteczności programów przygotowania zawodowego, a także do wprowadzenia kryteriów jakościowych dla ofert przedstawianych młodym ludziom, w tym zasady sprawiedliwego wynagrodzenia dla stażystów i praktykantów, dostępu do ochrony socjalnej, trwałego zatrudnienia i praw socjalnych;

Mobilność pracowników i umiejętności na przyszłość

17. wzywa Komisję do zadbania o to, by nowa inicjatywa ALMA pomagała młodym ludziom, w szczególności należącym do grupy NEET, w zdobyciu solidnego tymczasowego doświadczenia zawodowego w innym państwie członkowskim; domaga się, aby program ALMA spełniał minimalne normy jakości, zapewniające ludziom młodym prawa pracownicze, takie jak godziwe wynagrodzenie, dobre warunki pracy i dostęp do ochrony socjalnej;

18. podkreśla, że umiejętności cyfrowe mają zasadnicze znaczenie dla młodych ludzi i wszystkich sektorów przemysłu w XXI wieku i zachęca Komisję oraz państwa członkowskie, by rozważyły opracowanie stałego, certyfikowanego i bezpłatnego dostępu młodych ludzi do kursów online i offline dotyczących umiejętności cyfrowych oraz kultury informatycznej we wszystkich językach UE we współpracy z podmiotami publicznymi i przedsiębiorstwami prywatnymi; wzywa do stworzenia przestrzeni wymiany w zakresie e-uczenia się i e-nauczania; nalega, aby UE i państwa członkowskie opracowały więcej programów takich jak eTwinning i ePlatforma na rzecz uczenia się dorosłych w Europie; zauważa jednak, że w wielu państwach członkowskich należy przewidywać poważne ograniczenia w dostępie do sprzętu, obiektów, odpowiednich instruktorów i właściwej infrastruktury sieciowej; przypomina zatem o potrzebie powiązania dostępu do kursów internetowych ze wzmocnieniem inicjatyw na rzecz eliminacji utrudnień w dostępie do internetu i narzędzi cyfrowych, tak aby nie pozostawić nikogo w tyle, a ponadto domaga się, aby kursy tworzone w sposób dostępny w celu niewykluczania ludzi młodych z niepełnosprawnościami;

19. podkreśla znaczenie umiejętności ekologicznych i występowania możliwości wysokiej jakości zatrudnienia w neutralnej dla klimatu energooszczędnej gospodarce o obiegu zamkniętym, zwłaszcza w regionach, w których zielona transformacja wywiera największy wpływ – jak obszary silnie zależne od sektora rolnego oraz regiony walczące ze zmianą klimatu – a także znaczenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych, ograniczania emisji dwutlenku węgla, zwiększania efektywności energetycznej, gospodarowania odpadami i gospodarki wodnej, poprawy jakości powietrza oraz odbudowy i ochrony bioróżnorodności; wzywa pracodawców, aby zagwarantowali swoim pracownikom możliwość podnoszenia i/lub zmiany kwalifikacji oraz usprawnili organizację skutecznego przyuczania do zawodu zgodnie z europejskimi ramami jakości i skuteczności programów przygotowania zawodowego;

20. zachęca Komisję do zaproponowania w 2022 r. nowych narzędzi i inicjatyw mających na celu rozwój przedsiębiorczości młodzieży oraz inwestycji społecznych w młodzież w ramach planu działania na rzecz gospodarki społecznej;

21. ubolewa nad niewystarczającym połączeniem między reformami i inwestycjami w kształcenie i szkolenie a środkami zapewniającymi integrację młodzieży na rynku pracy, w szczególności młodzieży NEET; wspiera elastyczne, włączające, dostępne i otwarte ścieżki uczenia się dzięki indywidualnym rachunkom szkoleniowym i mikrodoświadczeniom dla młodzieży, osób pracujących z młodzieżą, ludzi prowadzących szkolenia i specjalistów, w tym w formie umiejętności i kompetencji pozyskanych w drodze edukacji pozaformalnej i uczenia się nieformalnego; podkreśla, że wzmocnienie poradnictwa zawodowego od najmłodszych lat oraz wspieranie równego dostępu do informacji i doradztwa dla studentów i dorosłych osób uczących się może pomóc młodym ludziom w wyborze odpowiednich ścieżek kształcenia i szkolenia zawodowego prowadzących do odpowiednich dla nich możliwości zatrudnienia;

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

22. ponawia swój apel do Komisji i Rady o dalsze zachęcanie do rozwoju szkolenia zawodowego oraz o lepsze promowanie umiejętności zawodowych i unikanie negatywnego postrzegania edukacji nieformalnej, które występuje w szeregu państw członkowskich, a także o zwiększanie atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego poprzez kampanie informacyjne, programy nauczania, ośrodki ds. umiejętności zawodowych młodzieży, specjalne ekosystemy kształcenia i szkolenia zawodowego w społecznościach lokalnych, dualne systemy kształcenia i szkolenia zawodowego oraz długoterminową mobilność osób przyuczających się do zawodu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę utworzenia europejskich centrów doskonałości zawodowej mającą na celu zapewnienie wysokiej jakości umiejętności zawodowych i wspieranie przedsiębiorczości; apeluje do Komisji i państw członkowskich o ustanowienie samodzielnego obszaru kształcenia i szkolenia zawodowego oraz statutu praktykanta europejskiego; powtarza, że staże powinny być częścią rozwoju umiejętności i rozwoju zawodowego, a zatem muszą mieć wymiar pedagogiczny; podkreśla, jak ważne jest udoskonalenie mechanizmów transgranicznego uznawania umiejętności i kwalifikacji oraz domaga się propagowania i wspierania praktyk takich jak solidarność międzypokoleniowa i mentoring, aby ograniczyć nierówności i zapewnić wsparcie dla młodzieży;

23. zachęca do zaliczenia działań związanych z zaangażowaniem obywatelskim do zajęć uważanych przez pracodawców za korzystne dla osobistego i zawodowego rozwoju pracowników, zwłaszcza pracowników młodych;

24. podkreśla, że ochrona w postaci płacy minimalnej okazała się skutecznym środkiem zwalczania ubóstwa pracujących; podkreśla, że w niektórych państwach członkowskich młodzi pracownicy otrzymują w praktyce wynagrodzenia poniżej poziomu ustawowej płacy minimalnej ze względu na obecne zróżnicowanie stawek tej płacy, co utrwała sytuację dyskryminacji strukturalnej ze względu na wiek; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły równe traktowanie ludzi młodych na rynku pracy, w tym pod względem ustawowej płacy minimalnej przewidzianej we wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie adekwatnej płacy minimalnej w Unii Europejskiej (COM(2020)0682);

25. podkreśla, że w wielu państwach członkowskich ludzie młodzi nie mają pełnego dostępu do systemów dochodów minimalnych lub są z nich całkowicie wykluczeni ze względu na kryteria kwalifikowalności związane z wiekiem; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby w przyszłym zaleceniu w sprawie dochodu minimalnego podjęły środki ułatwiające młodzieży dostęp do tych systemów;

Walka z wykluczeniem młodzieży i niedopuszczenie do straconego pokolenia

26. wzywa Komisję i Radę do wydania zalecenia, by staże, przyuczanie do zawodu i praktyki zawodowe były uznawane za doświadczenie zawodowe i w związku z tym umożliwiały dostęp do świadczeń socjalnych; wzywa do skrócenia minimalnego okresu składkowego potrzebnego do uzyskania dostępu do świadczeń socjalnych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą utworzenia grupy ekspertów wysokiego szczebla, która przeanalizuje przyszłość państwa opiekuńczego i główne wyzwania, jakie muszą pokonać młodzi ludzie, aby korzystać z ochrony socjalnej;

27. wzywa Komisję, aby zbadała możliwości połączenia istniejących platform: Europejskiego Portalu Młodzieżowego, portalu Europass i portalu EURES w jedną przestrzeń cyfrową, która zapewniałaby wszystkim młodym Europejczykom informacje i możliwości w zakresie szkoleń, zatrudnienia, staży, kształcenia i szkolenia zawodowego, pomocy finansowej, programów mobilności, doradztwa dotyczącego zakładania przedsiębiorstw, programów mentorskich, programów wolontariatu, praw związanych z obywatelstwem europejskim, dostępu do kultury itp.; sugeruje, że na jednolitej platformie można by zgromadzić wnioski dotyczące różnych ofert i programów oraz zamieścić odniesienia do wszystkich możliwości, jakie UE oferuje młodym Europejczykom w zależności od ich sytuacji osobistej; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie punktów kompleksowej obsługi w wielu państwach członkowskich i popiera takie łączenie usług offline, gdyż ma to kluczowe znaczenie dla dotarcia do beneficjentów i udzielenia im wskazówek i pomocy, a także opowiada się za utworzeniem takich punktów we wszystkich państwach członkowskich, w różnych miastach, w celu dotarcia do najsłabszych grup młodych ludzi;

28. wzywa Komisję do zadbania o to, by nowa inicjatywa ALMA pomagała młodym ludziom, w szczególności młodzieży NEET, w integracji społecznej oraz integracji na rynku pracy w kraju pochodzenia, pomagając im w zdobyciu solidnego tymczasowego zatrudnienia i umiejętności spełniających normy jakości, które zapewniają ludziom młodym prawa pracownicze w innych państwach członkowskich, takie jak godziwe wynagrodzenie i dostęp do ochrony socjalnej; podkreśla, że kluczowe znaczenie ma towarzyszenie młodym ludziom i oferowanie im porad przed udziałem w programie, w jego trakcie i po jego zakończeniu; podkreśla, że ALMA musi wspierać rzeczywistą mobilność i wysokiej jakości programy rozwoju umiejętności, szkolenia zawodowe lub zatrudnienie dla wszystkich uczestników, w tym młodych osób z niepełnosprawnościami i młodych ludzi pochodzących ze środowisk defaworyzowanych, oraz musi obejmować strategię

Czwartek, 17 lutego 2022 r.

włączenia zaprojektowaną wspólnie z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i partnerami społecznymi w celu zapewnienia równego dostępu, zapobiegania dyskryminacji i usuwania barier, które mogą wystąpić; ponadto ALMA nie może stać się instrumentem, który przyczynia się do tworzenia niepewnych warunków zatrudnienia dla młodych ludzi; zauważa, że należy udzielić pomocy krajowym publicznym służbom zatrudnienia w realizacji ALMA z linii budżetowej EFS+ w koordynacji z partnerami prywatnymi i publicznymi, w synergii z europejskim obszarem edukacji; wzywa Komisję, aby zapewniła wartość dodaną inicjatywy ALMA obok istniejących możliwości w ramach programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności oraz by dopilnowała, by wirtualne uczenie się i współpraca pozostały połączone z fizyczną mobilnością w ramach EFS+; wzywa Komisję do oceny, czy ALMA mogłaby zostać włączona do wzmocnionej gwarancji dla młodzieży jako jeden z elementów dotyczących mobilności;

29. uważa, że dobro młodzieży stanowi wspólną odpowiedzialność podmiotów publicznych i prywatnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z europejskimi i krajowymi pracodawcami, aby wdrożyć zalecenia dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) w celu wspierania młodych ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji, oraz do uwzględniania zapisów dotyczących młodzieży w przyszłych inicjatywach poświęconych społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

30. przypomina, że młode kobiety są w większym stopniu zagrożone dyskryminacją w miejscu pracy⁽¹⁹⁾, którą pogłębiają nierówności krzyżowe i bezrobocie, ponieważ częściej samotnie wychowują dzieci lub długoterminowo nieformalnie pełnią obowiązki opiekuńcze, co często uniemożliwia im pracę zawodową lub powoduje, że znajdują się poniżej granicy ubóstwa; wzywa Radę i Komisję, by rozważyły wprowadzenie w inicjatywach dotyczących młodzieży i zatrudnienia od 2022 r. orientacyjnych, minimalnych celów w zakresie pomocy i dostosowanych programów pomocowych dla młodych kobiet znajdujących się w sytuacji zagrożenia; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu zintegrowania krajowych planów działania dotyczących gwarancji dla dzieci ze środkami na rzecz integracji na rynku pracy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, aby wspierać młodych rodziców samotnie wychowujących dzieci;

31. ponownie podkreśla znaczenie dostępu do przyzwoitych i przystępnych cenowo mieszkań i dostosowanych do potrzeb usług socjalnych dla młodych ludzi, szczególnie tych z grup znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak ludzie młodzi z niepełnosprawnościami i ludzie młodzi pochodzący z dużych rodzin; zwraca się do Komisji o współpracę z państwami członkowskimi w zakresie mieszkalnictwa, przede wszystkim w ramach programów na rzecz młodzieży uzupełnionych o usługi w zakresie zatrudnienia, pomocy społecznej i zdrowotnej; podkreśla znaczenie prywatnych i publicznych inwestycji w infrastrukturę społeczną dla młodych ludzi; z zadowoleniem przyjmuje europejską platformę na rzecz przeciwdziałania bezdomności utworzoną przez Komisję i jej ostateczny cel, jakim jest położenie kresu bezdomności do 2030 r., oraz potencjał, jaki zapewnia to ludziom młodym; wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia środków i wdrożenia programów dla osób młodych, którzy ukończyli 18 lat i są narażeni na bezdomność, w szczególności z grup znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, jak bezdomne osoby LGBTIQ+; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, aby wzmocniona gwarancja dla młodzieży pomagała w walce z bezdomnością ludzi młodych, która występuje coraz częściej w wielu krajach UE;

32. zachęca Komisję, aby uporała się z głównymi barierami uniemożliwiającymi ludziom młodym zajęcie się rolnictwem, takim jak dostęp do ziemi, finansów, wiedzy i innowacji;

33. z niepokojem zauważa pogorszenie warunków życia ogólnie wśród młodych ludzi, a w szczególności wśród młodych ludzi długotrwale bezrobotnych i cierpiących z powodu wykluczenia społecznego – takich jak młodzi Romowie, młodzież z niepełnosprawnościami, młodzi członkowie społeczności LGBTIQ+ i młodzi migranci – oraz apeluje o skoordynowane podejście do tworzenia i oferowania im możliwości włączenia społecznego w ramach wzmocnionej gwarancji dla młodzieży, EFS+ i Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności;

34. wzywa instytucje europejskie i państwa członkowskie, aby zapewniły niedyskryminujące sformułowanie wszystkich polityk ukierunkowanych na młodzież, z uwzględnieniem różnorodności młodych ludzi w Europie i wyzwań, które przed nimi stoją;

o

o o

35. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁹⁾ I. Baptista, E. Marlier i in., „Social protection and inclusion policy responses to the COVID-19 crisis – An analysis of policies in 35 countries” [Polityka zabezpieczenia społecznego i włączenia w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 – analiza polityki 35 krajów], Europejska Sieć ds. Polityki Społecznej, Bruksela, 2021 r.